

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), (jud. C. Vîrlan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Burciu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie
Burciu împotriva CCL 231 cu privire la constatarea încălcării dreptului la acces la
informație, obligarea eliberării informației solicitate și încasarea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Vitalie Burciu și menținută hotărârea din 05
februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

c o n s t a t ă :

La 23 august 2016, reclamantul s-a adresat cu acțiune împotriva CCL 231 cu
privire la constatarea încălcării dreptului la acces la informație, obligarea eliberării
informației solicitate și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat drept fapt că, la 11 iulie 2016, a depus o cerere
către administrația CCL 231 privind eliberarea informației, însă nu i s-a satisfăcut
cerințele solicitate prin cererea din 11 iulie 2016, nici careva răspuns nu primit,
astfel a solicitat instanței de judecată de a obliga CCL 231 să elibereze
documentele solicitate prin cererea din 11 iulie 2016 precum și repararea
prejudiciului cauzat.

Prin hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani)
acțiunea înaintată de Vitalie Burciu împotriva CCL 231 cu privire la constatarea
încălcării dreptului la acces la informație, obligarea eliberării informației solicitate
și încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea

de apel depusă de Vitalie Burciu și menținută hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani).

La 13 august 2018, Vitalie Burciu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel i-a încălcat grav dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil prin faptul că a respins o cerere de amânare a ședinței depusă pe motiv de boală.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Vitalie Burciu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Vitalie Burciu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de

apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Vitalie Burciu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vitalie Burciu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu